

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 62969-03-17

לפני כבוד השופט יובל גזית

התובעת:

מ.א.

ע"י ב"כ עו"ד ליאורה בראל

נגד

הנתבעת:

מנורה חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד מיכה צופין

פסק דין

1. לפניי תביעה לפיצויי בהתאם לשתי פוליסות לביטוח שערכה הנתבעת, מנורה חברה לביטוח בע"מ, לתובעת, וזאת בגין תאונה בה נפגעה התובעת לטענתה בשנת 2014.

תמצית העובדות וטענות הצדדים

2. התובעת, ילידת 1962, עבדה בתחום התיירות במועדים הרלוונטים לתביעה. התובעת מבוטחת אצל הנתבעת כאמור בפוליסות הרלוונטיות למקרה שלפנינו: 10869170 ו 11399664, 702836966 הכוללות כיסוי לנכות מתאונה.

3. לטענת התובעת בכתב התביעה, ביום 30.3.2014 נפגעה בתאונת עבודה במהלכה נפגעה בגבה, בצווארה ובשתי אצבעות בכף ידה השמאלית, וזאת במהלך ירידה במדרגות.

4. התובעת סמכה טענותיה על חוות דעת מומחה מטעמה ד"ר אברהם גרטי בשיעור 37% כדלקמן:

20% בגין מוגבלות צוואר לפי סעיף 37 (5) ב

15% מוגבלות גב תחתון לפי סעיף 37 (7) א-ב

7% בגין אצבע 2 פטישית משמאל לפי סעיף 45 (1)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 62969-03-17

5. התובעת מוסיפה כי גם ועדת הביטוח הלאומי הכירה בתאונה וקבעה 21% נכות החל מיום 31.3.14, ולאחר מכן נבדקה בוועדת ערר שקבעה לה נכות בשיעור 19% החל מיום 1.5.2019.
6. הנתבעת הכחישה את עצם האירוע הנטען ואת שאר הנסיבות הנטענות ע"י התובעת. הנתבעת ציינה כי עדות התובעת לעניין קרות התאונה הינה רצופת סתירות באשר למועד האירוע ולנסיבות מקום פגיעתה, ולא ניתן לתת בה אמון.
7. בכל מקרה, לטענתה, נכותה של התובעת נמוכה בהרבה מהנטען על ידה, וזאת בהתאם לחוות דעת מטעם הנתבעת מאת מומחה לאורטופדיה ד"ר ליאור דיין שקבע כי לתובעת לא נותרה נכות בגין פגיעה בצוואר, אלא אך ורק בגין פגיעה באצבעות ידה השמאלית. המומחה קבע 7% בגין אצבע פטישית לפי סעיף 45 (1). עם זאת הנתבעת כאמור מציינת, כי עת לא הוכחה התאונה, הרי שהתובעת לא זכאית לפיצוי בגין כל נכות.
8. ואציין כי בתיק מונה מומחה בית משפט ד"ר משה סלעי אשר קבע כי לתובעת נותרה נכות בשיעור 5% בלבד לפי סעי' 37 (5) א בגין הגבלה קלה מאוד בתנועות עמוד השדרה הצווארי. המומחה אף קבע כי יש לייחס מחצית הנכות למצב קודם קרי 2.5% בגין התאונה הנטענת.

דיון והכרעה

9. הצדדים אם כן חלוקים, בסוגיות הבאות:
- האם נפגעה התובעת בתאונה, (תנאי למימוש הפוליסה).
  - בהנחה שכן, מהם שיעורי אחוז נכותה.

נטל ההוכחה

10. בהתאם להלכה הפסוקה, הנטל להוכיח את התנאים הנדרשים לתשלום דמי הביטוח, מוטל על התובע (ראו: ת"א 30961-11-11 לב רן נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (5.4.12) (להלן: "עניין לב רן"). תא (ת"א) 50863/03 אלעבד נ' מגדל - חברה לביטוח (21.4.05); תא (ת"א) 15343-04-10 מלכה שורק נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (16.11.13); תא (ראשלי"צ) 7891/01 דגאו ששון נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (1.9.2004).

לאור הלכה זו אפנה לבחון את הסוגיות השנויות במחלוקת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 62969-03-17

שאלת קיום האירוע

11. בכל מקרה, במצב דברים זה אדגיש כי בית המשפט אינו מתיימר לקבוע האם התרחשה התאונה. ברי כי בית המשפט לא נכח בעת התאונה הנטענת, ואין באפשרותו לקבוע נחרצות באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי התאונה התרחשה אם לאו, קל וחומר משלא הוצגו סרטון או צילום מהם ניתן לעמוד על קיומה של התאונה. לפיכך קביעות בית המשפט שלהלן בנוגע לאחירותה של הנתבעת מבוססת על העדויות והראיות שהוגשו, כמו גם על הגיונם של הדברים.

12. העדות היחידה לגבי עצם התרחשות התאונה כמתואר על ידי התובעת הינה עדותה של התובעת עצמה. אומר מייד כי התובעת לא שכנעה כי עדותה לעניין אמינה, ובעדותה נבקעו די בקיעים המקשים על קבלת גרסתה על כל מרכיביה.

13. בראש ובראשונה ראוי לציין כי התובעת לא מסרה גרסה אחידה אשר למועד קרות האירוע.

14. כך, בכתב התביעה מסרה התובעת כי התאונה התרחשה ביום 30.3.2014 (סעיף 3), וכך גם בתצהירה (סעי' 4). התובעת חזרה על טענתה זו בחקירתה (עמ' 7 לפרוטוקול הדיון מיום 8.7.21 ש' 9-7). נתון זה נמסר גם למומחה התובעת, ד"ר גרטי וגם למומחה הנתבעת ד"ר דיין, וכך אישרה התובעת עצמה (פרוטוקול עמ' 7 ש' 16-12). מועד זה, כיום התרחשות התאונה, נמסר ע"י התובעת אף בפני ועדת הערר של המל"ל (מוצג ג למוצגי הנתבעת).

15. לצד גרסתה זו מסרה התובעת בפני גורמים שונים נתון שונה, לפיו התאונה התרחשה ביום 31.3.2014, כך טענה בפני מומחה בית המשפט, פרופ' סלעי (ראה חוות דעתו ואישור דבריו בחקירה הנגדית עמ' 28 ש' 33-24), כך מסרה אף לפני ד"ר רוסטס דז'ברוב (עמ' 13 לכתב התביעה, תיעוד רפואי נספח ב במוצגי התובעת), נתון אותו אישרה בחקירתה (עמ' 8 ש' 6-2) התובעת אף חתמה בטופס תביעה לדרגת נכות כי נפגעה ביום 31.3.2014 (מוצג ג למוצגי הנתבעת), ואף אישרה נתון זה בחקירתה הנגדית (עמ' 9 ש' 22-14), וכך אף טענה בטופס תביעה לדמי פגיעה (מוצג ג למוצגי הנתבעת) ואישרה חתימתה זו במהלך חקירתה הנגדית (עמ' 9 ש' 25-32).

16. במצב בו התובעת לא מציגה גרסה אחידה אשר למועד התאונה, הרי שהדבר פועל לרעתה.

17. התובעת טוענת לעניין זה כי אינה צעירה ונוטלת כדורים המשפיעים על זיכרונה, ועת אין בידה תיעוד מיום התאונה, הרי ששגתה בתאריך בתום לב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 62969-03-17

18. לזאת אציין כי לא הוכח כי התובעת נוטלת כדורים המשפיעים על זכרונה. התובעת עמדה על כך בחקירתה כי פנתה לקבלת טיפול רפואי יומיים לאחר התאונה ביום 1.4.2014. אולם במסמכים שמסרה למל"ל בזמנים קרובים יותר לתאונה מסרה כי התאונה אירעה ביום 31.3.2014, קרי יום אחד אחרי המועד שמסרה בכתב התביעה, וזאת עת מטבע הדברים הזיכרון האנושי טוב יותר קרוב למועד התרחשות האירוע.

19. התובעת אף הייתה יכולה לזמן לעדות מי מעמיתיה במקום עבודתה לתאר באיזה יום נפגעה שכן מטבע הדברים, גם אם איש לא נכח במהלך הנפילה עצמה, בוודאי עדכנה את עמיתיה לעבודה בקיומה בזמן אמת, והיה בכך לשפוך אור על מועד קרות התאונה או למצער על עצם התרחשותה. שכן אין ספק כי במהלך תקופה זו סיפרה התובעת למי מעמיתיה או למנהליה על נפילה במדרגות.

מי שנמנע מלהביא עד חזקה שדברי העד לא יהיו לטובתו. כבר נקבע כי:

"אי הבאת עד רלוונטי מעוררת מדרך הטבע את החשד כי יש דברים בגו וכי בעל דין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו ומחקירתו שכנגד.... ככלל אי העדת עד רלבנטי יוצרת הנחה לרעת הצד שאמור היה להזמין..." (ע"א 641/87 קלוגר נ' החברה הישראלית לטרקטורים וציוד בע"מ פ"ד מד (1) 239 עמ' 245 8.1.90 וראה גם ת.א. (ראשון לציון) 4712/01 ב.ג. את א.לויןשטיין בע"מ נ. צ'דבוס ניהול סחר וייעוץ בע"מ (פורסם בנבו) 30.5.02.

20. זאת ועוד, מהמסמכים שצירפה התובעת מהזמנים הסמוכים לתאונה לא עולה כי נפגעה בצווארה כלל וכלל, כאשר הצוואר הוא האיבר בגינו נקבעה לה נכות ע"י מומחה בית המשפט.

21. כך, התובעת לא הציגה כל תיעוד רפואי מיום 1.4.2014, היום בו לטענתה פנתה לקבלת לטיפול רפואי (עמ' 10 ש' 3-5). אי הצגת ראיה פועלת מטבע דברים לחובת הנמנע מהצגתה.

בפנייה הראשונה המתועדת לד"ר קושוורובסקי מיום 8.4.2014 אין כל אזכור לפגיעה בצוואר, אלא אך ורק בכפות הידיים (נספח ב למוצגי התובעת), וכך גם בפניה נוספת לד"ר בוגוסלבסקי מיום 24.8.2014 (נספח ב למוצגי התובעת). עסקינן במסמכים מזמן אמת, וסביר להניח כי אם אכן הייתה התובעת מלינה על כאבים בצוואר, הדבר היה מוצא ביטויי במסמכים אלו.

22. התובעת ניסתה להסביר כי עקב קשיי שפה בינה לבין הרופאים דוברי רוסית הדברים לא מצאו ביטויים בכתוב, אולם מדובר בספקולציה בלבד, ולא הוכח ואף בלתי מתקבל על הדעת כי שני רופאים להבדיל מאחד ישגו בצורה כה משמעותית בתיעוד תלונותיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 62969-03-17

23. בכל מקרה התובעת לא הוכיחו כי רופאים אלו אינם בקיאים בשפה העברית או כי זה עתה הגיעו לארץ, וחזקה כי עת מועסקים ע"י מוסדות רשמיים של מדינת ישראל נמצאו כשירים בין היתר להבנת מטופליהם הישראלים דוברי העברית.

24. התובעת אף לא ידעה לתאר את נסיבות אופן התאונה המדויקות ואישרה כי מסרה למומחה הנתבעת כי אינה יודעת לתאר את נסיבות התאונה המדויקות (עמ' 20 ש' 20-3), והסבירה כי נוטלת כדורים שמשפיעים על זיכרונה. כאמור לא הוכחה טענתה זו, ואפילו מסרה בבית המשפט גרסה באשר לאופן נפילתה, אי יכולתה לשחזר במועד קרוב יותר לאירוע את האופן הכללי של התרחשות התאונה אומרת דרשני.

25. לאור ממצאים אלו אציין כי מתייתר הצורך לבחון את שיעור נכותה של התובעת, אולם אציין כי בכל מקרה מצאתי לנכון לקבל את ממצאי מומחה בית המשפט לשיעור נכותה.

26. התובעת שלחה למומחה שאלות הבהרה והוא עמד על קביעתו כי לתובעת לא נגרמה נכות באצבעות יד שמאל, וציין כי הוא עצמו לא אבחן סימנים לכך. המומחה שלל את האפשרות כי הפגיעה בצוואר הסבה לה נכות גבוהה יותר משקבע.

27. הצדדים ביקשו לחקור את המומחה על חוות דעתו. אפיק ראשון בו ניסתה התובעת לשלול את מסקנות המומחה הוא הטענה כי מומחים אחרים, לרבות מומחה הנתבעת, אבחנו נכות באצבע היד השמאלית, אך הוא בחר שלא להעניק לתובעת כל נכות. המומחה עמד על כך כי בבדיקתו לא מצא כל אינדיקציה לנכות באצבעות, והגם כי לא שלל כי אכן נגרם שבר באצבע, הרי, שלדבריו, השבר נרפא והאצבע חזרה לתפקוד תקין על סמך בדיקתו (עמ' 22 ש' 10 - 33, עמ' 25 ש' 21 - 32, עמ' 26 ש' 10-7).

28. אפיק נוסף בו ניסתה התובעת לשלול את מסקנותיו של המומחה הוא באמצעות הטענה כי שגה המומחה עת קבע כי תלונותיה לאורך השנים עובר לתאונה הצדיקו ניכוי מחצית הנכות בגין הגבלת התנועות בעמ"ש צווארי. המומחה שלל טענות אלו ועמד על כך כי התלונות לאורך השנים עובר לתאונה הצדיקו ניכוי מחצית הנכות לטעמו (עמ' 27 ש' 25-5).

29. הנתבעת מנגד חקרה את המומחה על אודות קביעתו כי יש לנכות חצי מהנכות עבור מצב קודם וביקשה לברר, האם ייתכן שכל הנכות מיוחסת למצב קודם בהנחה שהתאונה לא הוכחה. המומחה גרס כי בהנחה שלא התרחשה התאונה, ייתכן כי כל הנכות תהיה מיוחסת למצב קודם (ע' 31 ש' 32-27 עמ' 32 ש' 15-7).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 62969-03-17

30. אי לכך אין מנוס מלקבוע כי דין התביעה להידחות. ואדגיש כי אין בכל אלו לקבוע כי התובעת בחרה לשקר ולהגיש תביעתה על מנת להיפרע שלא כדין מן הנתבעות, או כי לא נפלה במדרגות כמתואר, אלא כי לא עמדה בנטל הראיה המוטל עליה לפי המשפט האזרחי.

סוף דבר

31. לאור האמור לעיל, משדחיתי את גרסת התובעת באשר לאירוע, מתייתר הצורך לדון בתחולת הפוליסה.

32. לפיכך, התביעה נדחית.

33. למעלה מן הצורך אוסיף כי במידה והיתה מתקבלת התביעה והיה נקבע כי הפוליסה היתה חלה היתה התובעת זכאית כאמור לתגמולי ביטוח בשיעור 2.5% מסכום הביטוח היסודי קרי 2.5% $15,978 = 639,148X$ ₪.

34. לפנים משורת הדין, ובהיעדר יכולת לקבוע בוודאות את שאירע, כל צד יישא בהוצאותיו

ניתן להגיש ערעור בזכות בתוך 60 ימים מיום קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ב, 17 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

יובל גזית, שופט

